

vă las. Dupăcum vedeți, ne mutăm. Lăsăm locul altora... Veniți pe la noi, la noua adresă, să vedeți minunea. Imediat ce ne-am aranjat, vă dăm un telefon. La revedere. (Iese și el.)

PROFESORUL (*desface sticla de șampanie*) „La mulți ani!” celei care a venit pe lume și nu poate încă vorbi! Îi vor mai trebui șaiszeci de ani ca să învețe să tacă! „La mulți ani!”... (*Îi descoperă pe mașiniști care vin spre el cu paharele întinse și le toarnă șampanie*). Oameni buni! Oameni buni, nu vă jucați cu viețile oamenilor! Nu vă bateți joc de visurile lor, pentru că greșelile voastre pot fi ireparabile!... Cîți ani vor mai trebui să treacă de acum înainte

ca să se nască o fată la fel de miraculoasă ca asta, care ar fi vrut să învețe toate limbile de pe pământ? Ca să ne cunoaștem mai bine și, în cele din urmă, să ne iubim?... (*Văzînd că nu mai e șampanie mașiniștii îi întorc spatele și ies ducînd ultimele elemente de decor*.) Uneori, ca să putem înțelege lumea, trebuie să-i întorcem spatele. Ca să-i ajuți pe oameni, trebuie să-i ții la distanță. Ca să vezi mai bine, trebuie să închizi ochii, și ca să-ți ridici glasul, trebuie să taci. Uneori! Uneori, numai... „La mulți ani!” celui care vine pe lume și care învață acum să vorbească! „La mulți ani!”

C O R T I N A

Carnet A.T.M.

- Cluj-Napoca
- Iași

Cluj-Napoca. Microstagione clujeană între 11 și 13 aprilie. Teatrul Național prezintă în fața unui grup de critici și oameni de teatru din București (Dina Cocea, Ana Toboșaru, Valentin Silvestru, Margareta Bărbușă, Liana Cojocaru și Dinu Kivu, cărora li se alătură, bineînțeles, și colegii lor clujeni) trei dintre premierele sale recente: *Antigona de Sofocle* (regia Kincses Elemér), *Vrăjitoarea Cik*, spectacol pentru copii de Victor Nicolae (regia Dorel Vișan) și *Seară cu dans de Sorana Coroamă Stanca* (aflată în sală în dubla ipostază de autor și regizor). La Teatrul Maghiar de Stat se văd *Ifigenia de Mircea Eliade* (regia Alexandru Dabija) și *Tango de Mrożek* (regia Tompa Gábor). Toate — spectacole demne de interes, care provoacă dis-

cuști aprinse — purtate în prezența președintei Comitetului județean pentru cultură și educație socialistă, Maria Cristian — dovădind că mișcarea teatrală din Cluj-Napoca se află, astăzi, într-un moment de evidentă efervescență. Prezența numeroasă a criticilor clujeni (Doina Modola, Ion Cocora, Mircea Ghițulescu ș.a.) este — fără îndoială — unul din factorii ei stimulatori.

Iași. O nouă acțiune în colaborare cu Teatrul pentru copii și tineret din Iași. De data aceasta, grupul A.T.M. este completat de o serie de reprezentanți ai Centrului român al OISTAT, ai Facultății de scenografie și ai Institutului de arhitectură — arhitectii scenografi Traian Nițescu, Dan Jitanu și Dorin Ștefan. Și nu întimplător, căci unul dintre obiectivele principale ale acestei acțiuni este o vizită pe șantierul viitoarei clădiri a Teatrului pentru copii și tineret, edificiu modern și impunător, unic în țară, cu o funcționalitate multiplă, care se află acum în stadiu de finisare. După examinarea atentă a lucră-

rilor, făcută împreună cu reprezentanți ai organelor locale de partid și de stat (tov. Maria Crăcoschi, directoarea cabinetului județean de partid, Cicerone Medeleian, instructor al Comitetului județean pentru cultură și educație socialistă, și ing. Mihai Șuhan, directorul direcției tehnice de investiții a Consiliului popular Iași), reprezentanții ai constructorilor și proiectanților (ing. Radu Micu și arhitect Dan Vișan), ai filialei ieșene a U.A.P. în frunte cu președintele ei Liviu Suhar urmează o discuție foarte aplicată, în care se caută (și se găsesc!) soluții concrete de rezolvare a unor probleme mai dificile. Celor trei citați mai sus li se alătură și Paul Cornel Chitic, care discută principiile ce trebuie să prezideze viitoarea decorare interioară a teatrului. În paralel, se vizionează spectacolele Teatrului pentru copii și tineret (Coșul și soarele de Al. I. Fridus, regia Constantin Brehnescu, Prislea cel

(Continuare la p. 91)

Dinu KIVU

„Sentimente și naftalină este o satiră tristă, este o comedie scrișnitoare, anti-sentimentală, în cazul în care sentimentele sînt retrograde, pulverizatoare de personalități, ucigătoare de etică, de forțe. Sentimente și naftalină este o parabolă tristă, parabolă cu «foste trăiri», cu rămășițe modice de mentalități trecute, cu resturi rizibile de «domni, doamne și domnișoare», lume care încearcă, fără rezultat, să facă viabile într-o societate cu alte sensuri, cu alte opțiuni, sensuri de viață de mult apuse. Sentimente și naftalină, această ultimă lucrare a regretatei Sidonia Drăgușanu, este un strigăt stîns în care se simte gîlgițul de ris, o alarmă deloc falsă, pentru false sentimente”. Mihai Berechet — „Sidi...” în caietul-program de la Teatrul „Nottara”, 1980).

„Schema e a Micului infern — însă fără carnația lui” (Valentin Silvestru — „România literară”, 17 aprilie 1980)

„Sentimente și naftalină înaintea mai departe decît toate celelalte, pe linia care a fost singura a întregii opere a autoarei, linia de cercetare și ajutorare a sufletului feminin contemporan și românesc, suflet pe care îl tubea și îl cunoaștea bine, dar în a cărei analiză și asistență nu a ostenit niciodată” (Radu Popescu — „România liberă”, 14 aprilie 1980)

Alte opinii: Ileana Lucaciu — „Săptămîna”, 6 aprilie 1980.

● Seara răspunsurilor. Comedie în 3 acte și 5 tablouri. București, Fondul literar al Scriitorilor din RPR, 1958

● Valsul. Comedie dramatică. „Teatrul”, 5/1970

„...ilustrează ideea că dragostea e o «pacoste» care, deși «consumă prea mult timp», uneori o viață întreagă, nu poate fi înlocuită cu nimic». (A.P. — „Ramuri”, 1/1972).

● Teatru. București, Editura Eminescu, 1971.

Cuprinde: Seara răspunsurilor, Fiecele, Întîlnire cu ingerul, Valsul.

IV. OPINII CRITICE GENERALE (selectiv).

„[Autoarea] urmărește un adevăr activ, un adevăr operant în sensul perfecționării neîncetate a sufletului omenesc, un adevăr cu valoare de influențare și de rodnicie. Într-un cuvînt, un adevăr de ideal. Sensul profund, felul ultim al dramaturgiei Sidoniei Drăgușanu sînt deci de domeniul moralet, ea este o scriitoare morală”. (Radu Popescu, în Caietul-program al spectacolului „Jocul adevărului” de la Teatrul „Nottara”, 1964).

„Teatrul Sidoniei Drăgușanu, de succes în epocă, analizează raporturile din viața de familie, năzuind, fără ostentație și ocolînd cu grijă didacticismul, mai buna lor așezare, pe temeiul respectării unor comandamente etice”. (A.P. [Al. Piru] — „Ramuri”, 1/1972).

(Continuare de la p. 51)
voinic și merele de aur, după Petre Ispirescu, versiunea scenică și regia de Constantin Brehnescu, Prinț și cerșetor, dramatizare de Ștefan Oprea după Mark Twain, regia Natalia Dănilă și Constantin Brehnescu, Aventură în codru de Pavel Grym, regia Constantin Brehnescu și — în premieră abso-

lută — Călușul năzdrăvan de Gabriela Popescu și Val Moldoveanu, regia Constantin Brehnescu, iar la Teatrul Național — Homo Faber de Max Frisch (regia Cristina Ioviță) și Melodie varșoviană de Leonid Zorin (regia Ion Minzatu). Urmează un simpozion dedicat aniversării a 65 de ani de la înființarea Partidului Comu-

nist Român, cu tema „Teatrul — mijloc de educare și formare a generațiilor tinere în spiritul idealurilor de pace și progres ale epocii socialiste”, la care iau cuvîntul Natalia Dănilă, directoarea Teatrului pentru copii și tineret, Theodor Mănescu, Margareta Bărbuță, Sorana Coroamă Stanca și subsemnatul.